

Leto 1926/27

Februar

Drevesce na sredi srca . . .

Na pragu oltarja sta se srečala: Jezus v naročju Matere in Simeon, ki je čakal, in se mu ni dalo umreti . . .

Danes poreci, moj ljubljeni otrok: nebeško Dete, samo delec tiste ljubezni mi vlij v srce, ki jo je občutil tempeljski starček! Čakal je vse življenje, da te vidi, da te enkrat gorko objame, preden umre: Gospod, daj, da gre tvoj hlapec v miru . . .

Ko je Mati prinesla grlici, in si bil le štirideset dni star, te je videl Simeon, starček.

Jaz pa sem te slišal:

ko si govoril na gori,
ko si jokal nad Jeruzalemom,
ko si molil zadnjo noč na Oljski gori,
in ob treh tvoj glas: dopolnjeno je . . .

Jaz te vidim v beli hostiji in naj te po svetem Združenju stiskam na srce mnogo gorkeje, kot te je stisnil Simeon, ki je moral čakati do konca dni.

Kaj naj ti danes dam, presveto Dete, za to tvojo ljubezen? Dušo in telo, vse svoje dejanje in nehanje . . .

Tako poreci! In drevesce na sredi tvojega srca, ki se mu pravi: ljubezen, bo raslo vedno zeleno in cvetoče, in dokler bo zeleno in cvetoče, boš dober in mlad.

A. Žužek.